

L'HERMENÈUTICA

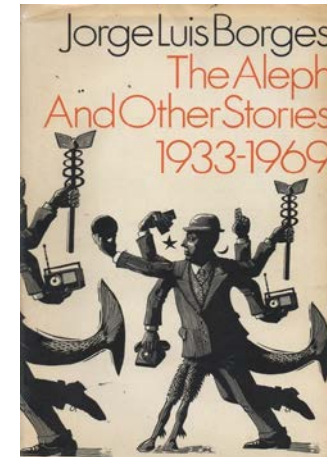
Com podríem entendre què és comprendre si tota comprensió és infinita, inacabada i, per tant, sempre fracassa? Aquest, finalment, ha acabat sent el repte del meu treball de recerca.

En un inici vaig prendre com a propòsit conèixer una proposta filosòfica contemporània, l'anomenada hermenèutica. Amb un seguit de lectures que se'm van anar proporcionant, vaig anar aprofundint en el coneixement d'aquesta visió de la filosofia que consisteix en interpretar textos filosòfics. I sense premeditació, vaig acabar per enfrontar-me amb la qüestió, on la recerca de la seva resposta ha acabat sent el propòsit del meu treball: comprendre comprendre. Les lectures d'alguns textos d'autors com Husserl, Jean-Paul Sartre, Martin Heidegger, Hans-Georg Gadamer han fet possible, no només el coneixement conceptual i teòric, sinó també algunes exemplificacions il·lustratives d'aplicacions que fan alguns d'aquests autors sobre alguna proposta estètica de caràcter poètic i literari. Aquesta recerca fonamenta la **part teòrica** del treball, que em va permetre conèixer un dels obstacles per respondre una resposta fàcil a la pregunta del principi: "fusió d'horitzons". Aquest concepte ens mostra per què una comprensió mai és finita i sempre acaba en fracàs, anunciant-nos que, a causa d'un procés inacabable per a conèixer cadascuna de les paraules que poden aparèixer en un text, se'ns obren, metafòricament parlant, infinites portes, les quals ens sotmeten al mateix procés comprensiu per a cadascuna de les paraules i les idees que trobem en cada definició i així repetidament en tota paraula.

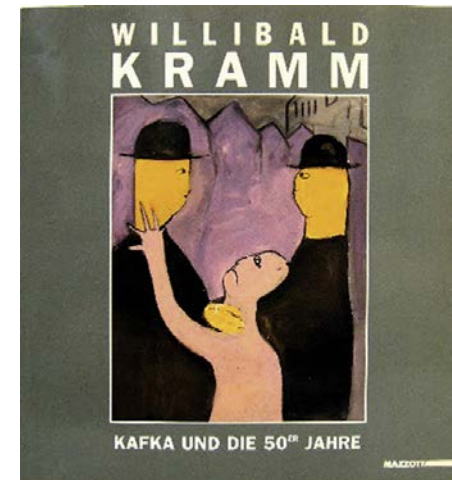
Arribats a aquest punt va aparèixer la necessitat d'una **part pràctica**, és a dir, intentar aplicar aquesta metodologia a un nou text. El que vaig triar va ser el conte de "*El Inmortal*" de l'argentí Jorge Luí Borges. El seu caràcter erudit i de lletraferit que fa ostentació en molts dels seus textos feia atractiva la lectura i em convidava a mantenir un joc que implicava diversos nivells de lectura, similar als que havia tractat. M'he vist obligat, per seguir a Borges, a aprofundir en àmbits i temes molt variats sense perdre de vista que el joc més notable es realitzava en el pla de la narració i, per tant, calia estar atent als tres narradors que apareixen en el conte.

Finalment, puc afirmar que la comprensió és una feina infinita, els llibres que he llegit m'han ajudat a consolidar una bona argumentació; tot i això, a mesura que avances en la recerca de comprendre què és comprendre, la fusió d'horitzons impossibilita una resposta tancada i definitiva a qualsevol lectura.

Magí Aloy
Tutor: Vicenç del Hoyo

Portada del llibre "*El Aleph*" de Jorge Luí Borges, el qual conté, el conte de "*El Inmortal*".

Il·lustració de Willibald Kramm, representació de les lectures de Kafka.